

Dalsgaard: Den ærede Ordfører udtalte før ligeoverfor mig, at der var rettet indtrængende Henslilling til Udvalget om at tage Erstatningsspørgsmaalet under Overveielse mellem anden og tredie Behandling. I saa Henseende skal jeg bemærke, at det er en Misforstaaelse af den ærede Ordfører. Efter Formandens (Bluhme) Udtalelse ved 1ste Behandling gif jeg selvsølgelig ud fra, at det var aldeles uforholdent, det vilde ikke være rigtigt at rette den Anmodning til Udvalget i saa Henseende. Jeg gif ud fra, at Udvalget efter Formandens Udtalelse dengang havde været inde paa Sagen og havde overveiet Sagen i Fjor og stemt derfor i Nar. Sagen var overveiet saa grundig som muligt, og saa vilde det, enten der kom flere eller færre Andragender, være urigtigt af mig at anmode Udvalget om at tage Sagen under Overveielse. Jeg gif ud fra, at da der ikke var stillet Endringer til anden Behandling, havde Udvalget opgivet Sagen. Men nu hører jeg til min Tilfredshed, at Udvalget har ikke opgivet Sagen, men vil tage den under Overveielse mellem anden og tredie Behandling. Den ærede Ordfører havde nogen Betænkelse ved Forslaget, ved Tanken; han frygtede for, det kunde føre noget for vidt, og henviste i saa Henseende til det enkelte Exempel forleden Nar, da Sjælland og maaste samtlige Der vare affærrede, saa at der ikke kunde føres Kreaturer derfra til Sjælland og andre Steder. Det Exempel kan ikke affrække fra at gaa ind paa det Forslag, som jeg foreslaar. Det at give Erstatning overfor saadan Afspærring af en hel Landsdel kan der ikke være Tale om, men kun naar Enkeltmands Besætning affærres. Det ærede Medlem for Sjælland Amts 5te Valgkreds (S. Bertelsen) vil ikke indrømme, at Erstatningen bliver saa lille, som jeg har ment; han mente, at hvis Erstatning skulde fastsættes, medens Dyret levede, vilde man komme til en større Værdi end den, jeg foreslog, nemlig til Salgsværdien. Nei, det tror jeg ikke; Salgsværdien af et tuberkuløst Dyr i levende Live vil ikke være større end den Pris, man vil give for det i slagtet Tilstand.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Det er for mig ensbetydende, om der staar en Tidsbestemmelse eller ikke, men naar den ærede Ordfører spørger mig, om jeg ønsker en saadan Tidsbestemmelse, saa skal jeg dertil sige, at naar jeg ikke i og for sig finder Bestemmelserne rigtige, eller finder, at de bør optages i Lovforslaget, er det for mig uden Betydning, om der staar disse Tidsbestemmelser eller ikke.

Naar den ærede Ordfører spurgte mig, om jeg vilde virke for at opfylde „vores Forlangender“, saa veed jeg ikke, om det er den ærede Ordførers og Heres Forlangender, eller hvad det er, der sigtes til. Jeg veed ikke, om det muligt er den ærede Ordførers politiske Venners Forlangender eller hans og hans Landbovenners Forlangender. Efter den Forbindelse, hvori det fremkom, antager jeg nærmest, at det er det Sidste, og i saa Tilfælde vil jeg sige til den ærede Ordfører, at saa vidt disse Forlangender ere berettigede, efter mit Skjøn berettigede, vil jeg virke derfor, ganste som jeg vil gjøre det lige overfor andre Næringsveie, men ogsaa un under det Forbehold. Jeg antager, at det maa være Landbrugssønster, der er Tale om, og at det forholder sig her ligesom med den Udtalelse af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), som siger, at set fra Landbrugernes Side er der ikke nogen Fordel ved denne Lov. Hvad det ærede Medlem forstaar ved Fordel, veed jeg ikke, om han mener, der skal være pekuniær Binding for Landbrugerne ved denne Lov, veed jeg ikke. Jeg tror, at det vil være en Fordel særligt for Landbrugerne ved denne Lov at faae bedre Bestemmelser til at bekæmpe Sygdommen, og at man saa maa paalægge den Enkelte Pligter, kan ikke undgaas, naar man skal give den Slags Love. Jeg erkjender, at den Lov, som vi nu have, er en god Lov, der har virket meget heldig, men den kan trænge til at suppleres i nogle Punkter, og det er det, man her har forsløgt, og jeg tror, at man ved dette Lovforslag vil staa bedre end med den nuværende Lov med Hensyn til at bekæmpe Sygdommen, og jeg skulde dog tro, at det var til Landbrugernes Fordel. Hvad det ærede Medlem egentlig mente dermed, veed jeg ikke, men jeg siger, at man ikke kan give gode Husdyrløve, uden at man paa enkelte Punkter maa være nødt til at skride ind imod Landbrugerne og paalægge dem visse Forpligtelser. Man kan ikke faae nogen saadan Rettighed uden at underkaste sig nogen Forpligtelse, og naar den ærede Ordfører truede med, at dette vilde kunne faae Betydning med Hensyn til at negte Midlerne til Udførelse af Loven om Svinedifteritis, saa kan jeg dog ikke tro, at man vil være saa blind, at man ikke skulde ville give Ministeren Midler til at bekæmpe en saa bestemt og farlig Sygdom som Svinedifteritis, fordi man ikke kan faae sin Villie i en enkelt Retning. Det tror jeg ikke, den ærede Ordfører vil fastholde ret længe. — Dernæst sagde det ærede Medlem for Sjælland Amts 5te Valgkreds (Bertelsen),